

استفاده پاکستان از تغییرات

بزرگ

محمد چوڈھری ، مدیر عامل Mohammad Choudhury

شرکت بیمه Adamjee ، که هدایت گروه کاری را برای پیشنهاد قوانین جهت بهبود صنعت بیمه در پاکستان بر عهده دارد در مصاحبه ای با Insurance Day گفته است که گزارش شرکت Ernst & Young مورد بررسی دقیق قرار گرفته و نهایتاً وزارت بازارگانی پاکستان آنرا پذیرفته است و اکنون پیش نویس لایحه مورد نظر با عنوان قانون نظارت بیمه پاکستان آماده ارائه به مجلس ملی است. وی اضافه می کند که، این اقدام تغییری اصولی در ماهیت مقررات بیمه ای در پاکستان است.

گروه کاری مذکور در حدود دو سال و نیم قبل تشکیل شد. این گروه در اصل از متخصصین ارشد صنعت بیمه پاکستان به ریاست Choudhury تشکیل شده است. آنها بررسیهای خود را در چارچوب برنامه زمان بندی شده – یعنی شش هفته – نهایی کردند.

اقدامات توصیه شده گروه کاری عبارتند از افزایش سرمایه پرداخت شده شرکت های بیمه به کنترل سخت تر "حاشیه توان گری" (Solvency Margins) و سایر فعالیت های زیربنایی. به گفته Chaudhury این اقدامات را عموماً وزارت بازارگانی تأیید کرده است و به گونه ای امیدبخش آماده اجرا هستند. مجلس

بانک جهانی، صندوق بین المللی پول و بانک توسعه آسیا مدت‌های طولانی است که دولت پاکستان را در مورد اهمیت مدرنیزه کردن نهادهای مالی این کشور و صنعت بیمه، تحت فشار قرار داده اند.

برای اجرای این خواسته، بانک توسعه آسیا پرداخت وامی به مبلغ ۲۵۰ میلیون دلار را برای به هنگام سازی قوانین بیمه به پاکستان تصویب کرده است. از این مبلغ ۱۲۵ میلیون دلار پرداخت شده است و ۱۲۵ میلیون دلار باقی مانده هنگامی پرداخت می شود که تمام اصلاحات مالی مورد نظر در صنعت بیمه انجام شود و لایحه نهاد نظارتی بیمه پاکستان (PIRA) Pakistan Insurance Regulatory Authority پارلمان این کشور تصویب کند.

بانک توسعه آسیا شرکت Ernst & Young استرالیا را با هدایت James Smith که ناظر قانونی بازنشته امور بیمه ای در استرالیا است، برای اجرای این امر به عنوان مشاور این کشور تعیین کرد تا پیش نویس اصلاحیه قانون بیمه را تدوین کند. وی برای تهییه پیش نویس اصلاحیه قوانین بیمه ای در پاکستان دو سال و نیم وقت صرف کرد.

عمر نیز است، در مصاحبه با Insurance Day بیان کرده است، صنعت بیمه عمر هنوز در پاکستان توسعه نیافته است.

حق بیمه سالانه ای معادل ۱۰ میلیارد روپیه، که تقریباً معادل ۲۵۰ میلیون دلار است، نسبت به جمعیت ۱۵۰ میلیون نفری و در مقایسه با یک کشور توسعه نیافته، بسیار ناچیز است. به گفته وی "کارکنان این رشته عموماً نیروهای غیرماهر هستند، ولی ما تلاش می کنیم تا فعالیت های خود را برای توسعه صنعت بیمه به حد اکثر برسانیم".

در مورد فعالیت قانونی، قانون بیمه فعلی، که در سال ۱۹۳۸ قبل از جدایی از بریتانیا تصویب شده است. به طور کامل اصلاح و بهنگام شده است.

در قانون جدید، مقام کنترل کننده بیمه، که وزارت بازرگانی او را انتخاب می کند، حذف می شود و به جای آن نهاد نظارتی بیمه پاکستان (PIRA) برای هدایت و کنترل فعالیت های بیمه ای در کشور ایجاد می شود.

حتی سه شرکت بیمه تحت کنترل دولت، یعنی شرکت دولتی بیمه عمر، شرکت بیمه ملی و شرکت بیمه پاکستان، نیز با نظارت PIRA فعالیت خواهند کرد.

ملی نیز این توصیه ها را در قانونی با عنوان گنجانده است. PIRA

نهادهای مالی بین المللی در مورد خصوصی سازی توصیه کرده اند که دولت پاکستان باید هر سه نهاد بیمه ای خود، یعنی (۱) شرکت ایالتی بیمه عمر پاکستان، که بزرگترین نهاد بیمه عمر است؛ (۲) شرکت بیمه ملی، که مسؤولیت بیمه بخش عمده سازمان های دولتی و غیردولتی را به عهده دارد؛ و (۳) شرکت بیمه پاکستان که وظیفه بیمه اتکایی فعالیتها را عهده دار است، تبدیل به شرکتهای سهامی کند. اگر دولت این شرکتها را به ثبت برساند سهام این شرکتها در بازار بورس، کراچی و سایر بازارهای بورس این کشور قابل معامله خواهد بود.

در چارچوب طرح جدید، شرکت بیمه پاکستان از مشاورین شرکت جهت تدوین آیین نامه های مورد نیاز برای تبدیل آن به شرکت پیشنهادهایی دریافت کرده است.

در نتیجه این کار، اولین مرحله خصوصی سازی سه سازمان بیمه ای که تحت نظر دولت پاکستان به عنوان سازمان های دولتی نیمه مستقل فعالیت می کنند، خواهد بود.

Syed Muzafar Ali Shah
شرکت بیمه پاکستان که رئیس شرکت دولتی بیمه

بیشتر در بازار بیمه فعال بوده اند ولی سهم آنها در کل بازار حدود ۱۲ درصد بوده است.

با توجه به نکات اصلی روند کاری شرکت Choudhury, Adamjee گوید: Adamjee بزرگترین شرکت بیمه است که عملیاتی را در خاورمیانه طی ۲۸ سال گذشته داشته است که ۲۰ درصد درآمد حق بیمه از آن حاصل شده است.

به گفته وی "شرکت Adamjee مثال خوبی برای بهبود موازنۀ بین داراییها و بدهیها است. این شرکت سرمایه خود را هر سال افزایش داده است و سایر ۱۰ شرکت بزرگ نیز از این مورد پیروی می‌کنند. مع هذا، تلاش‌ها برای ایجاد شعبه‌ای در لندن، به دلیل بالا بودن خسارات بیمه وسائط نقلیه، چندان موفق نبود. بنابراین، ما بی درنگ تصمیم گرفتیم تا شعبه فوق را تعطیل کنیم. این اقدام تصمیمی عاقلانه برای خاتمه دادن به کاهش زیانهای غیرضروری بود". شعبه‌های ما در امارات متحده عربی و عربستان سعودی در زمینه تجارت، سود و شهرت شرکت، مشارکت خوبی داشته اند.

در فعالیت شرکتهای بیمه خارجی، اتحادیه بازرگانی با دریافت حق بیمه ای معادل ۶۰ میلیون روپیه در بخش بیمه عمومی و

هنگامی که دولت پاکستان فعالیتهای بیمه‌ای را به روی بخش خصوصی گشود و مجوز سرمایه گذاری خارجی را صادر کرد. دو شرکت خارجی، یعنی شرکت بیمه عمر آمریکا (ALICO) با سرمایه ای معادل ۳۲۵ میلیون روپیه و اتحادیه بازرگانی با سرمایه ای معادل ۳۰۰ میلیون روپیه، فعالیتهای خود را در پاکستان به صورت شرکتهای بیمه عمر با ۵۱ درصد سهام برای شرکای خارجی و ۴۹ درصد سهام متعلق به شرکای داخلی آغاز کردند.

شرکت مادر ALICO پاکستان شرکت ALICO Wilmington ایالات متحده است، در حالی که شرکت اتحادیه بازرگانی انگلستان شرکت مادر شرکت پاکستانی است. نخست وزیر وقت پاکستان شرکت ALICI را که بزرگترین شرکت بیمه عمر تا سال ۱۹۷۰ بود در سال ۱۹۷۲ دولت Zulfiqar Ali Bhutto ملی اعلام کرد.

علاوه بر این دو شرکت که جدیداً تأسیس شده اند شش شرکت دیگر، شامل دو شرکت انگلیسی و چهار شرکت آمریکایی نیز، قبلاً در بیمه‌های عمومی فعال بوده اند.

به گفته Mohammad Choudhury، این شش شرکت در طول ۵ سال گذشته یا حتی

بیمه عمر ژاپنی های در دسربیگر

**روز محاسبه برای صنعت بیمه عمر بیمار
ژاپنی ها نزدیک است**

ته سیگارها، فنجان های چای و ورقه های پراکنده به مقدار زیاد در ساختمان شماره ۴ عمومی دولت انباشته شده است که تهدیدی برای مدافون ساختن مستأجران جدید است. آژانس نظارت مالی FSA تنظیم کننده مالی ژاپن از زمان بازگشایی در سال گذشته به شکفتی هایی رسیده است. حداقل با تلاش غیرمعمولی که مأموریت اداری خود را تعقیب می کند. تاکنون FSA قوانین بانکی را سخت تر کرده و سرمایه خوبی را به وام دهنده‌گان بزرگ انتقال داده است. این هفته نوبت به بانک های ایالتی رسید و ورشکستگی یک وام دهنده کوچک توکیویی (بانک کوکومین Kokumin Bank) را اعلام کردند. هنوز زخم مالی فراموش شده که همان صنعت بیمه عمر است در حال چرک کردن است.

مشکلات صنعت بیمه عمر در هر گوشه ای به بزرگی و وحشتناکی گرفتاری های اعلام شده در نظام بانکی است. طبق برآوردهایی خسارت های سرمایه گذاری، خلاهایی را در حساب های بیمه گران عمر، به اندازه حدود ۱۰ تا ۱۸ درصد دارایی های آنان پدید آورده است. که مبلغ هنگفت ۱۶ میلیارد دلار الی ۲۸

میلیون روپیه در بخش بیمه عمر در صدر قرار داشته است. این مسئله را Moin M. Fuddah مدیر عامل اتحادیه بازارگانی برای Insurance Day افشا کرد.

در مورد بیمه عمر، به گفته Fuddah "کرچه شرکت دولتی بیمه عمر از امتیاز انحصاری قابل توجهی برخوردار است. اما سه شرکت دیگر، یعنی اتحادیه بازارگانی، Eastern Federal ، ALICO فعالیت ها را، هم برای بیمه های گروهی و هم بیمه های عمر انفرادی در اختیار گرفته اند". به گفته وی "دلیل اصلی رشد اندک فعالیتهای بیمه عمر این بود که پاکستان دارای پایین ترین نرخ پس انداز بود. برای حفظ منافع بیمه گذاران در مقابل نرخ بالای تورم شرکت اتحادیه بازارگانی (CU) بیمه نامه های جدیدی را در ارتباط با شاخص قیمت ها (متناسب با تورم) عرضه کرده است. او اعلام کرد که تصویب نشدن کاهش مالیات بر درآمد در زمینه پرداخت حق بیمه، مشکلی برای شرکت های بیمه عمر بوده است.

متجم: علی حبیبی